

Yeni Yıla Girerken

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 07 Aralık 2021

Sanki daha dün gibi, eski yılın gelişi.
Bir rüzgar gibi geçti, yeni bir yıl geliyor.
Gün üstüne gün sayıp, büyüttük yine yaşı.
Çok şükür nefesimiz daha halen soluyor.
Aynalara nakşolan endişe silüeti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Ne bir elimiz yağda, ne bir elimiz balda.
Hep maviyi aradık geçen koca bir yılda.
İşte yeni umutlar, işte yeni yıl yolda,
Göz kırıyor dünyaya, çocuk gibi gülüyor.
Getirir mi dersiniz, hak, hukuk, adaleti?
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Memleket halleriyle yüreğimiz üşüyor.
Yeni nesil umudu, yarınlara taşıyor.
Yaşı kemalde olan, torun torba yaşıyor.
Eleğini asanlar, şimdi unu eliyor.
Gençlik Milletimizin yarınlara serveti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Canlar heyecanımız, hiç bitmedi bir ömür.
Tavında dövülürse, kolay bükülmez demir.
Eleği assak bile, özde yoğrulur hamur.
Yıllar geçip gitse de hatırası kalıyor.
Ah-ı vah ediyoruz kalmasa da kıymeti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Vatan diye haykırır, içimizde ki dürtü.
Bitmeyen bir sevdadır, göklerde kızıl örtü.
Atamızı resmeder, yüce dağların sırtı.
Bugüne nasıl geldik, bütün Cihan biliyor.
Alışkındır tasaya, şu koca Türk Milleti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Her hazan umut ektik, sararan her yaprağa.
Nice şehitler verdik, nasıl geldik bu çağa.
"Dur dedik biz yolcuya" Dur da bak şu toprağa.
Bu Millet asırlardır, kızıl kanla suluyor.
Düşman pusuda yatar, yar etmez rehaveti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Boşa mı bunca emek, boşa mı bunca çaba?
Kar, boran olsa bile, vurmamalıyız dibe.
Şimdi engin denizler, yeni bir yıla gebe.
Bu dalgalar kıyıyı, boşuna mı yalıyor.
El ele verilmeli, görmeden kıyameti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Bazen hüznün olsa da, coştuk zeybek, halayla,
Toprağın dostu olduk bütünleştik Tema'yla,
Çevreci dostlar ile nöbet tuttuk sırayla,
Devlet arazisinde kaptırmadık zilyeti,
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Kul Fikret'in yar diye tazelenir yüreği.
Hiç sönmeden yanıyor, sönmeyecek چراغی.
Barış ve sevgi ile yaşamaktır ereği.
Hak vaki olana dek, hep huzuru diliyor.
Bu dünyadan öteye, kestirmeden bileti.
Gitsin artık ne olur şu pandemi illeti.

Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret)
06 Aralık 2021 Saat 23.20
Güzeçamlı/Kuşadası